



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 382/2021  
02.11.2021. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж1 970/19 од 12.10.2020. године и Кж2 2604/20 од 20.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.11.2021. године, већином гласова донео је

**ПРЕСУДУ**

**УСВАЈА СЕ**, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Апелационог суда у Београду Кж1 970/19 од 12.10.2020. године и Кж2 2604/20 од 20.01.2021. године и предмет **ВРАЋА** Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

**Образложење**

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 970/19 од 12.10.2020. године, у ставу првом одлучено је да окривљеном АА, према коме је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 970/19 од 03.12.2019. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К број 688/13 од 13.06.2019. године, на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, припадају трошкови на име одбране од стране изабраног браниоца адвоката Андрије Марковића, те се исти одмеравају у износу од 27.750,00 динара на терет буџетских средстава суда, а ставом два истог решења, одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету Кж1 970/19 на име састава поднеска за накнаду трошкова од 05.10.2020. године, поднет од стране браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 2604/20 од 20.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића изјављена против решења Апелационог суда у Београду Кж1 970/19 од 12.10.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Андрија Марковић, због повреде закона

из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 261. до 267. ЗКП чиме се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења, те да окривљеном поред досуђеног износа од 27.750,00 динара досуди још 16.500,00 динара на име трошкова кривичног поступка који се односе на састав захтева за накнаду трошкова кривичног поступка или да укине побијана решења и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је у побијаним решењима суд погрешно применио одредбе материјалног права када је одбио захтев браниоца окривљеног у делу који се односи на састав захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, уз образложење да наведена радња није предузета у корист одбране окривљеног и да се не ради о образложеном поднеску у смислу одредаба ЗКП. У захтеву се наводи да је такав став суда супротан одредби члана 261. став 1. и 2. тачка 7) ЗКП, као и Тарифном броју 4 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер је састављање захтева за накнаду трошкова представља састављање осталих поднесака у кривичном поступку.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Тарифним бројем 4. Адвокатске тарифе у ставу 1. прописано је и таксативно означено за састављање којих поднесака адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. истог Тарифног броја прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1 за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Имајући у виду напред наведено, цитиране одредбе ЗКП и Адвокатске тарифе, Врховни касациони суд је нашао да предметни поднесак – трошковник,

којим је бранилац захтевао накнаду трошкова кривичног поступка, представља поднесак који је сачињен ради остваривања права и интереса окривљеног у поступку, с обзиром да суд по службеној дужности није покренуо поступак за исплату трошкова, већ је то иницирао управо бранилац поменути поднеском. Из наведеног разлога се не може прихватити закључак дат у побијаним решењима да подношење трошковника од стране браниоца не представља радњу коју адвокат предузима у корист одбране окривљеног, већ представља испостављање рачуна за извршене адвокатске услуге, што у ширем смислу представља обавезу адвоката, па се по налажењу Врховног касационог суда трошковник може сматрати састављањем осталих поднесака у кривичном поступку.

Како награда за састављање захтева за трошкове кривичног поступка није предвиђена Тарифним бројем 4. став 1, по налажењу Врховног касационог суда, такав захтев се има сматрати наградом за састављање осталих поднесака у кривичном поступку, сходно ставу 2. Тарифног броја 4, на име које адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, укинуо побијана решења и предмет вратио Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање, да би се у поновном поступку отклонила повреда закона на коју је указано овом пресудом и с тим у вези утврдила висина награде и нужних издатака браниоца у складу са одредбама ЗКП и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,  
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић